

Lea Tuulikki Niskala ja Rea Seeck

Huvivenenaiset

Naisnäkökulmaa veneilystä

Huivien naiset

Lea Tuulikki Niskala ja Rea Seeck

**Kuin korkki, ylös ja alas,
on vene meren aallokossa.**

© 2021 Niskala, Lea Tuulikki ja Rea Seeck
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-80-4663-9

Huvivene naiset

Kirja kertoo ajatuksia ja kokemuksia, miten nainen pärjää veneilyssä. Tässä on naisen näkökulmasta katsottuna tapahtumia ja ajatuksia siitä, mitä veneily on merellä ja miksei järvilläkin. Suomessa on suuria vesistöjä ja niissä liikkuminen on reitteineen, päivineen, veneilyn harrastajalle haasteellista ja antoisaa.

Harvoin näkee naista ohjaamassa venettä. Kuitenkin naisella on oma roolinsa niin perheveneilyssä kuin kilpaveneilyssä. Tässä kirjassa kokemuksiaan kertoo kaksi naista, jotka ovat olleet purjeveneessä useiden vuosien ajan. Tähän aikaan mahtuu paljon tapahtumia ja sattumia, joita on koottu pieninä paloina ja muistikuvina merielämästä. Matkaa on molemmilla taittunut eräitä meripeninkulmia. Useita purjehduskilpailujakin on takana.

Veneilyä harrastetaan erilaisilla veneillä. Niitä kutsutaan yhteisesti huviveneiksi. Merellä ja järvillä liikkuu paljon veneitä, jotka eivät liity mitenkään ammattimaiseen vesiliikenteeseen. Koska ammattimaista vesillä liikkumista on paljon, on huviveneilijöille laadittu omat vesiliikennesäännöt. Huviveneily onkin parhaimmillaan mukavaa vapaa-ajan viettoä vesillä. Ehkä tähän liittyen näitä kutsutaan huviveneilijöiksi. Me olemme siis huviveneilijänaisia.

Koska naisilla on eri näkemys, kokemus, tuntuma, ja katsantokanta, ajattelimme, että kirjoittamme kirjan näistä asioista. Joskus saattaa syntyä kiperiä tilanteita, mutta niistä on selviydytty. Joskus asiat jälkikäteen suorastaan naurattavat, niin kummallisiin tilanteisiin sitä vesillä saattaa joutua.

Mistä kaikki alkoi?

Rea

On tullut harrastettua kirjojen kirjoittamista ja eräänä päivänä keksimme ystäväni Lean kanssa, että kirjoitamme yhdessä tämän kirjan. Molemmat olemme merellä kulkeneet. Minä olen lapsuuteni viettänyt mökillä Lohjanjärven rannalla. Pienestä pitäen olen soutanut ja uinut järvessä. Siis vesielementti on ollut minulle tuttu juttu. Sitten sain miehekseni merta rakastavan miehen. Hän haaveili veneestä, purjeveneestä. Ensimmäinen purjevenemme oli Sunwind 26, toinen veneemme Inferno 31. Me aloitimme veneilyn vuoden 1980 alussa.

Näin aloin sitten tutustua merielämään ja veneilyyn purjehtien. Äitini pelkäsi puolestani ja sanoi olevansa niin huolissaan, koska meri on todella vaarallinen paikka. Kokemuksen karttuessa ja vuosien kuluessa aloin kuitenkin rakastaa merta ja siellä oloa ja jopa purjehtimista. Nyt vuosikymmeniä olemme kesäisin purjehtineet lähinnä Suomenlahdella, kuten Ahvenanmaalla, Turun saaristossa ristiin rastiin, Viron itäistä rannikkoa, ja Tallinnassakin on käyty ja myös Vergissä, joka on pieni satama Viron itäisellä merialueella. Karibiallakin tuli käytyä vuonna 2000 ystävien kanssa vuokraveneellä. Nykyään ajattelen, että merellä, missä vaan, on kaunista. Tänä päivänä purjehtimme vähemmän ja matkat ovat lyhyempiä. Mutta muistot elää, ja tähän kirjaan yritän tallentaa niitä muistoja ja jaan ne teidän kanssanne.

Lea

Meidän ensimmäinen yhteinen purjeveneemme oli soutuvene, johon oli viritetty lakana. Tällä veneellä teimme kauppareissuja Suomi-järvellä Suomenniemellä. Tämä oli esimakua purjehduksesta minulle, sillä vesi elementtinä ei kuulunut elämääni ennen tätä juuri lainkaan.

Myöhemmin meillä oli neljä metrinen ” Tabur” purjevene, joka oli katamaraani malliltaan, siis kahdella ponttonilla. Siihen kuului kunnon purje ja sillä saattoi hyvin purjehtia pitkiäkin matkoja. Sitä pystyi kuljettamaan auton katolla. Niinpä kävimme sillä purjehtimassa myös Ahvenanmaan saaristossa sekä Saimaalla ja muuallakin niin sisävesillä kuin merellä. Pisin reissu tällä veneellä oli noin 40 mailia Ahvenanmaalla. Se oli meidän ihan ensimmäinen purjeveneemme. Siitä alkoi meidän purjehdusharrastuksemme ja veneilyimme.

Pian vaihtui pieni vene isommaksi. Ostimme kunnon purjeveeneen, Inferno 29 ja myöhemmin Inferno 31, joka on vieläkin meillä käytössä. Inferno 29 oli ostettu vuonna 1983 talvella Nauvosta ja 1986 ostettiin Inferno 31. Se haettiin Tallbergin telakalta. Ensimmäinen vene meni vaihdossa. Molemmat veneet ostimme uutena. Inferno on kilpailuvenetyyppinen, vauhdikas perhevene. Myöhemmin olemme mieheni kanssa purjehtineet Suomenlahdella niin lännessä kuin idässä, Ahvenanmaalla ja Viron rannikolla, kuten Vergissä, Tallinnassa, Haapsalussa ja Pernussa, vain muutamia mainitakseni sekä Päijänteellä, jonne vene vietiin nosturiautolla. Niin vaihtui merellä purjehtija yllättäen ”juomavesipurjehtijaksi”, kun Päijänne oli kohteena. Karibialla ja Kreikassa olemme olleet purjehtimassa muiden veneilijöiden matkassa, emme omalla veneellä, mutta veneilemässä.

Purjehduskilpailuista tuli elämäämme uutta vauhtia ja niinpä olen ollut mukana useissa purjehduskilpailuissa miehistössä ja kokkina. Joukossamme liikkui lentävä lause ”hyvää henkilökuntaa on vaikea saada”, joten sisähenkilökuntana ja kokin roolissa olen ollut aika usein kisatilanteissa ja muutenkin.

*Huvivenenaiset
tutustuvat
veneilyn saloihin*

Me naiset olemme purjehtineet useita vuosia, jopa vuosikymmeniä omien miestemme kanssa. Saimme idean kirjoittaa kirjan veneilystä ja purjehtimisesta naisten näkökulmasta, joka on erilainen kuin miesten näkökulma. Kirja on jännittävä ja täynnä erilaisia tilanteita sekä hauskoja kertomuksia. Kirjasta saa myös vinkkejä veneilyn arkeen ja myös oppia siitä, miten selviydytään erilaisissa tilanteissa. Kokemuksia on kertynyt vuosien varrella ja veneilyssä on asiat muuttuneet monella tavalla vuosien myötä. Punainen lanka on naisnäkökulma purjeveneessä.

9 789528 046639

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi